

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7769

гр. София, 18.10.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в закрито заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

като разгледа дело номер **9996** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на адв. М. П., като пълномощник на В. Д. С. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №8121к-10770/07.10.2021г. на министъра на вътрешните работи (СДВР). С оспорвания акт, на основание чл.165, ал.1, ал.2, предл. 2^{по}, ал.3 и ал.5 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР) комисар В. Д. С. – началник на 02^{по} Районно управление (РУ) на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР) е временно преназначен на ръководна длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Охранителна полиция“ при Областната дирекция на Министерството на вътрешните работи (ОД на МВР) – [населено място].

Заедно с жалбата съдът е сезиран и с искане за спиране на допуснатото по закон предварителното изпълнение на оспорваната Заповед.

В съпроводителното към административната преписка писмо с вх. №34940/15.10.2021г. ответникът излага доводи за неоснователност на искането за спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и представените с административната преписка писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на административния акт е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМО, а разгледано по същество е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С нормата на чл.165, ал.6 ЗМВР изрично е регламентирано, че обжалването на заповедта за временно преназначаване в случаите на мотивирана служебна необходимост не спира изпълнението. От друга страна в чл.166, ал.4 АПК е установено, че предварителното изпълнение на административен акт, допуснато по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал.2 – когато би

могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Доколкото ЗМВР не предвижда изрично условия, които да водят до спиране на предварителното изпълнение, по аналогия следва да се прилага нормата на чл.60 АПК, като се презумира, че когато законът разпорежда предварително изпълнение на административен акт, то е налице поне една от предвидените в ал.1 предпоставки, свързани с осигуряване на живота или здравето на гражданите, защита на особено важни държавни или обществени интереси или опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на акта, както и когато от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда. За да спре предварителното изпълнение, съдът следва да установи, че е налице основание за спиране, със същата степен на значимост на заложения от закона обществен интерес – т.е. допуснатото предварително изпълнение да застрашава със същата или в по-висока степен интересите на засегнатото лице.

В случая искането за спиране на предварителното изпълнение на процесната Заповед е обосновано с настъпване на негативни последици в личната сфера на жалбоподателя С. и трудности от семеен характер. Релевирани са доводи свързани с отглеждането и възпитанието на двете му дъщери – ученички във втори и в 12 клас, както и професията, която бившата му съпруга упражнява.

Настоящият решаващ състав приема, че изтъкнатите затруднения от семейно-битов характер са непротивопоставими на защитения от закона обществен интерес, формулиран в чл.1 ЗМВР. Съгласно тази разпоредба дейността на МВР е насочена към защита на правата и свободите на гражданите, противодействие на престъпността, защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и пожарна безопасност и защита на населението. Именно с цел опазване на обществения интерес законът е предвидил възможност служителите на министерството да бъдат временно преназначавани на същата или на по-висока вакантна длъжност при наличие на служебна необходимост и е допуснал предварително изпълнение на административния акт предвид факта, че изпълнението в един по-късен момент би било безсмислено. Действително актът за временно преназначаване на държавния служител в друго населено място би могъл да причини значителни лични несгоди на жалбоподателя, които обаче не са непоправими и са непротивопоставими на заложения в закона обществен интерес.

Така мотивиран и на основание чл.166, ал.4 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав,

ОПРЕДЕЛИ

I. ОТХВЪРЛЯ искането на В. Д. С. за СПИРАНЕ на предварителното изпълнение на Заповед №8121к-10770/07.10.2021г. на министъра на вътрешните работи.

Определението по т.I може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдът, като взе предвид, че жалбата срещу Заповед №8121к-10770/07.10.2021г. е редовна от формална страна и на основание чл.154 и чл.157, ал.1 АПК,

ОПРЕДЕЛИ

II. НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 06 декември 2021г. от 10⁰⁰ часа.

III. КОНСТИТУИРА страни в производството:

1. Жалбоподател: В. Д. С., със съдебен адрес за призоваване: [населено място], [улица], офис №1, чрез адв. М. П.;
2. Ответник: МИНИСТЪР на вътрешните работи, с адрес за призоваване – 1000 С., [улица].

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото за насроченото открито заседание.

IV. На основание чл.170, ал.1 АПК УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да установи съществуването на фактическите основания и изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорваната Заповед №8121к-10770/07.10.2021г., включително да ангажира доказателства за обективно наличие на служебна необходимост от преназначаване на служителя.

На основание чл.171, ал.5 АПК УКАЗВА на ответника, че не сочи и не представя доказателства относно:

- 1) От кой момент е вакантна длъжността „началник“ на Отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР - [населено място];
- 2) Обявен ли е и от кога конкурс за заемане на длъжността „началник“ на Отдел „Охранителна полиция“ при ОД на МВР - [населено място];

На основание чл.154, ал.1 ГПК във вр. с чл.144 АПК УКАЗВА на жалбоподателя, че в негова тежест е да установява съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

V. На основание чл.150, ал.2 и чл.163, ал.2 АПК ЗАДЪЛЖАВА страните, в 14 дневен срок от получаване на настоящото Определение, с писмена молба до съда, с преписи за другата страна, да представят всички относими към спора писмени доказателства, с които разполагат, както и да посочат доказателствата, които искат да бъдат събрани в съдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ

Боряна Петкова